

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobce **V. V.**, zastoupeného Mgr. Michalem Zahnášem, advokátem se sídlem Tř. Svobody 2, Olomouc, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje** se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 6.10.2010 č.j. KUOK 99044/2010, ve věci záznamu bodů v registru řidičů,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 6.10.2010 č.j. KUOK 99044/2010 se pro vady řízení **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 10.640,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Michala Zahnáše, advokáta se sídlem Tř. Svobody 2, Olomouc.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou v zákonné lhůtě domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 6.10.2010 č.j. KUOK 99044/2010, kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Olomouce (dále jen správní orgán 1. stupně) ze dne 27.5.2010 č.j. SmOI/AŘMV/70/420-15/2010/Cho,Ku, jímž byly zamítnuty žalobcovy námitky proti oznámení správního orgánu I. stupně, že žalobce ke dni 26.10.2009 dosáhl celkového počtu 12 bodů podle bodového hodnocení porušením povinností stanovených zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o silničním provozu) a byl vyzván k odevzdání řidičského průkazu.

Namítá, že se nedopustil přestupků ze dne 26.9.2006, 28.11.2006 a ze dne 15.3.2007. Přestupek ze dne 25.10.2009 byl kvalifikován jinak, než mu bylo sděleno policistou při silniční kontrole. Žalobce ve správním řízení upozorňoval, že na pokutových blocích chybí jeho podpis, správní orgán se však spokojil jen s oznámením policie. Žalobce namítá, že v případě pochybností nelze vycházet jen z oznámení, měly být vyžádány další důkazy.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. Pokud žalobce tvrdí, že se přestupků nedopustil, měl využít mimořádných opravných prostředků. Požadovat po správním orgánu, který provádí zápis bodů do registru řidičů, provádět „dokazování“, zda k přestupkům došlo, považuje žalovaný za požadavek jdoucí nad rámec zákonem stanovených povinností. Žalovaný si je přitom vědom, že tento právní názor není totožný s názorem Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS).

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobce v námitkách proti oznámení správního orgánu o dosažení 12 bodů mj. uvedl, že přestupků ze dne 26.9.2006 a 15.3.2007 se nedopustil, uvedené vozidlo nikdy nevlastnil, používal ho v minulém zaměstnání, ovšem nejen on, ale také dalších cca 20 lidí. Vyloučil, že by se s tímto vozidlem někdy pohyboval v okolí Svitav (místa přestupků), na blocích není jeho podpis, není tam ani uvedeno, z jakého dokladu totožnosti byly zjišťovány údaje o přestupci. K přestupku ze dne 25.10.2009 namítl, že mu bylo řečeno, že dostal pokutu za světla, nikoli za pásy, k přestupku ze dne 28.11.2006 uvedl, že si jej není vědom. Správní orgán 1. stupně dne 27.5.2010 zamítl námitky žalobce, v odůvodnění se soustředil na určení data, od kdy žalobce prokazatelně věděl o záznamech přestupků do bodového hodnocení (kdy žádal o výpis z karty řidiče), s tím, že již tehdy měl žalobce konat – uplatnit mimořádné opravné prostředky. Správní orgán 1. stupně uvedl, že mu nepřísluší znovu projednávat spáchané přestupky, pakliže jsou v právní moci a je na ně pohlíženo jako na správné a zákonné. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí poukázal na presumpci správnosti aktů veřejné moci (s odkazem na rozsudek NSS ze dne 6.8.2009 č.j. 9 As 96/2008-44). Skutečnost, že námitky (důkazy) odvolatele byly zamítnuty jako nedůvodné, musela podle žalovaného logicky nastat, neboť se předpokládá, že

budou skutečně namítány konkrétní rozpory v záznamu bodů, nikoliv tvrzení, že si odvolatel není vědom spáchání přestupků.

Ustanovení § 123b zákona o silničním provozu předpokládá, že záznam bodů je evidenčním úkonem a v případě blokového postihu postačí oznámení, že k němu došlo. Předmětem evidence i řízení o námitkách podle § 123f citovaného zákona také není spáchání přestupku, ale bodový záznam. V řízení o námitkách nelze zkoumat námitky, které by mohly být uplatněny v řízení o přestupku či přezkumu rozhodnutí o přestupku. Nelze však akceptovat názor, že v námitkovém řízení nemůže být posuzováno nic jiného, než zda existovalo příslušné oznámení o spáchání přestupku a zda odpovídá počet zaznamenaných bodů. Správní orgán nemůže pominout zabývat se tvrzením, že se řidič přestupku vůbec nedopustil. Úspěch při prokázání takového tvrzení totiž vylučuje záznam bodů. Tento závěr vyplývá z judikatury Nejvyššího správního soudu. V rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 – 44, www.nssoud.cz, NSS sice na jedné straně připomněl presumpci správnosti aktů orgánů veřejné moci, na druhé straně však zdůraznil, že v námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů bude typicky možno uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, příp. že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně byl mu zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů. Rovněž z rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 - 76, č. 2145/2010 Sb.NSS, vyplývá, že oznámení o uložení blokové pokuty není nezpochybnitelným důkazem o tom, že řidič přestupek spáchal. V případě, že se v řízení vyskytnou pochybnosti o údajích zde zaznamenaných, je nutné vycházet i z dalších důkazů.

Tyto závěry však nelze chápat tak, že ke zpochybnění údajů oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, které zakládá povinnost správního orgánu vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, dochází vždy, když řidič namítne, že přestupek nespáchal nebo že si jej není vědom. Je totiž třeba rozlišit případy, kdy řidič pouze uvede, že se přestupku nedopustil, a případy, kdy současně uvede skutečnosti konkretizující toto tvrzení, např. že se v době údajného spáchání přestupku nacházel v jiném místě nebo že v tuto dobu vozidlo neřídil, případně svá tvrzení podloží navrženými důkazy. Správní orgán vedle těchto tvrzení řidiče současně posuzuje i kvalitu oznámení z toho hlediska, jaké množství údajů prokazujících spáchání přestupku konkrétním řidičem obsahuje (srov. rozsudek NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 - 76, č. 2145/2010 Sb. NSS).

V nyní projednávaném případě žalobce sice uvedl k přestupku ze dne 28.11.2006, že si jej není vědom, což je skutečně zcela nekonkrétní námitka, avšak jeho námitky k přestupkům ze dne 26.9.2006 a 15.3.2007, jak byly shora citovány, považuje soud za natolik konkrétní a závažné, že se jimi správní orgány měly zabývat. Také k přestupku ze dne 25.10.2009 žalobce uvedl konkrétní tvrzení (rozporoval skutkový stav a tím i výši bodů dosažených za tento přestupek). Správní orgány se však, vedeny pouze argumentem o presumpci správnosti aktů veřejné správy, žalobcovými konkrétními námitkami vůbec nezabývaly, čímž zatížily řízení vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé.

Soud proto zrušil napadené rozhodnutí žalovaného v souladu s § 76 odst.1 písm. c) s.ř.s. a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení podle § 78 odst.4 s.ř.s.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst.1 s.ř.s., když náklady procesně úspěšného žalobce tvoří zaplacený soudní poplatek 2.000,- Kč a náklady

zastoupení žalobce advokátem v částce 8.640,- Kč (3 úkony právní služby po 2.100,- Kč, 3x režijní paušál po 300,- Kč – převzetí věci, sepsání žaloby, vyjádření ve věci samé, v souladu s vyhl.č.177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, včetně 20% DPH, jejímž plátcem je zástupce žalobce). Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen o.s.ř.), týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku, k rukám advokáta, který žalobce zastupoval.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 11. dubna 2012

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu